

דף כה.

עין משפט א.

או"ח סימן שנה פ"ד

ה. קרפף יותר מסאתים שחפר בו בור מים, או שנטע בו אילנות למעט אוירו לא הוי מיעוט ד.

הגה: אפי' יש בעצים גובה עשרה ורחב ארבעה ה.

עין משפט ב.

או"ח סימן שנה פ"ה

ה. ו. בנה בו עמוד ונתמעט בכך, אם העמוד רחב ג' טפחים הוי מיעוט.

עין משפט ג.

או"ח סימן שנה פ"ו

ו. ז. בנה מחיצה באורך יותר עשר אמות לפני מחיצה הראשונה ז ע"מ לבטלה ויהיה כמו מוקף לדירה ע"י השניה ח, אם הרחיקה מן הראשונה ג' טפחים ט מועיל לבטל בזה הראשונה.

עין משפט ד.

או"ח סימן שנה פ"ז

ז. ח. הוסיף טיט על המחיצה הראשונה י כדי למעט אוירו המיותר מסאתים, אם תינטל המחיצה הראשונה וראויה התוספת לעמוד בפני עצמה הוי מיעוט, ואם לאו לא הוי מיעוט כ.

ד. כיון שדרך לעשות כן כדי להנות בהן ולישב תחתיהן בצל. מ"ב אות מ"ב.

ה. והגם שחולקים רשות לעצמם אינם ממעטים כיון שהם מתשמיש הקרפף. ואפי' הבור עמוק ג"כ עשרה ורחב ארבעה כיון שצריך אותו למים הוי מתשמישי המקום, מ"ב אות מ"ד.

ו. וגבוה עשרה, ופחות משיעור זה לא הוי מיעוט דלא חשיב.

ז. וצ"ל ג"כ גבוה עשרה טפחים, ובנה אותה לפניו ממחיצה הראשונה.

ח. ומיירי ג"כ שפתח לה פתח קודם שבנה מחיצה השניה. מ"ב אות נ"א.

ט. דהוי ליה היקף חדש, אבל בתוך ג' הוי כמוסיף על בנין הישן ולא מהני אלא א"כ נתמעט משיעור בית סאתיים. מ"ב אות נ"ב.

י. וצריך שהוספת הטיט תהיה בגובה עשרה טפחים ורחב ג' דבלי זה לא חשיב. מ"ב אות נ"ד.

כ. דכמי שאינה דמיא, ויש חולקים בזה. מ"ב אות נ"ה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ה.

חור"מ סימן רעה סעיף כג

כג. יט. היתה מחיצה בנכסי הגר, ובא והוסיף מחיצה אחרת עליה לא קנה ^ל, ואפי' נבלעה המחיצה התחתונה והעליונה קיימת לא קנה ^מ, שבעת שבנה שלו לא קנה, ובעת שהועילה מאליו בא הדבר.

עין משפט וז.

או"ח סימן שנה סעיף ח

ה. ט. אם בנה על המחיצות הראשונות כדי להקיפו לדירה, אינו מועיל. ואם נבלעו הראשונות ונשארו העליונות מאליהם נותר המקום על ידם ^נ.
תל יותר מסאתים ועשה לו מחיצות על שפתו לדירה נותר ^ס.

עין משפט ז.

חור"מ סימן ערה סעיף כב

כב. יח. המפזר זרעים בתוך התלמים של נכסי הפקר לא קנה ^ע, שבעת שפיזר לא השביח כלום, ובעת שצמח והשביח זה כבר בא מאליו ^פ, ואינו קונה.

עין משפט ט.

או"ח סימן שנה סעיף ח

ה. ט. אם בנה על המחיצות הראשונות כדי להקיפו לדירה, אינו מועיל. ואם נבלעו הראשונות ונשארו העליונות מאליהם נותר המקום על

^ל. מעירובין כ"ה ע"א.

^מ. בעיא דרבה בר בר חנה שם ונפשטא. ולא דומה למש"כ מר"ן בסי' שנ"ח באו"ח בקרפף שלא הוקף לדירה ובנה מחיצה על גבי הראשונה ונבלעה התחתונה שמהני העליונה, דשאני בנכסי הגר בעינן שתהיה הנאת הקרקע ניכרת וידועה על ידו. סמ"ע ס"ק ל"ב.

^נ. שהרי נעשו לשם דירה.

^ס. ואפי' לא עשה אלא מחיצה אחת לשם דירה סגי ושאר שלש המחיצות נחשב ע"י התל עצמו שהוא גבוה עשרה טפחים, ואפי' מחיצה אחת לא בעינן לכל אורך התל אלא עד עשרה אמות וקצת יותר לשם דירה, מ"ב אות ס"ב.

^ע. מב"ב נ"ג ע"ב, וכתב ה"ה בפ"ב מזכיה הלכה י' בשם הר"ש דאיירי בלא כיסהו בעפר, שלא עשה שום מעשה ותיקון בקרקע אלא א"כ כיסהו.

^פ. וגם ע"י אכילת פירותיו אינו קונה, כמבואר בסעיף י"ב.

ידם ז.

תל יותר מסאתים ועשה לו מחיצות על שפתו לדירה נתר ק.

אור"ח סימן שנה סעיף יב

עין משפט י.

יג. קרפף של בית שלשה סאין, ועשה קירוי לבית סאה ממנו, אפי' הקירוי משופע מותר ר.

דף כה :

אור"ח סימן שנה סעיף יג

עין משפט א.

יד. קרפף בית סאתים מצומצם ש הסמוך לחצר ונפרצו זה לזה במילואם ת, הקרפף אסור, משום שמקום המחיצה עושה אותו ליותר מבית סאתים, ובחצר מותר.

אור"ח סימן שנה סעיף יד

עין משפט ב.

טו. קרפף יותר מסאתים שלא הוקף לדירה, ופתח בו פתח א ועשה מחיצה לפניו יותר מעשרה, והותר ע"י מחיצה זו שעל ידה בטלה מחיצה הראשונה שלא היתה לשם דירה, ואח"כ נפלה המחיצה

ז. שהרי נעשו לשם דירה.

ק. ואפי' לא עשה אלא מחיצה אחת לשם דירה סגי ושאר שלש המחיצות נחשב ע"י התל עצמו שהוא גבוה עשרה טפחים, ואפי' מחיצה אחת לא בעינן לכל אורך התל אלא עד עשרה אמות וקצת יותר לשם דירה, מ"ב אות ס"ב.

ר. דאמרינן פי תקרה יורד וסותם והוי כאילו מחיצה מפסקת בין הסאה המקורה לסאתים הנותרים, ואף שבסי' שס"א סעיף ב' סתם המחבר דבמשופע לא אומרים פי תקרה יורד כאן הקילו חכמים שהרי מוקף מחיצות ומן התורה רשות גמורה. מ"ב אות צ"ב.

ש. ולא היה מוקף לדירה.

ת. הלשון מגומגם, דבאמת אם נפרצו במלואם גם החצר אסור, שהרי פתוח ופרוץ לקרפף שנאסר, אלא מיירי שהחצר היה רחב מהקרפף, ונשארו גיפופין מהצדדים, וע"כ החצר מותר דלא נפרץ במלואו לקרפף, וגם מיירי שפרצת החצר לא היתה יותר מעשר אמות דגיפופין בכה"ג לא מצילין, מ"ב אות צ"ד, ועיין במ"ב אות צ"ו.

א. איירי שעשה פתח אחרי ההקפה וע"כ צריך מחיצה חדשה בריחוק ג' טפחים מהראשונה להתירו. מ"ב אות צ"ז.

האחרונה הרי זה חוזר לאיסורו.